

Erik Ausvang

Måne-, Sol- & Stjerneindvielser

1:5



VisdomsNettet

www.visdomsnettet.dk

Måne-, Sol- & Stjerne- indvielser

1. del

Erik Ansvang



VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Måne-, Sol- & Stjerne- indvielser

1. del

Af Erik Ansvang



Indvielse i pyramiden

I århundreder har man troet, at pyramiderne var skjulesteder for Egyptens mysterier og hemmeligheder, men egyptologerne er overbevist om, at hensigten med pyramiderne alene har været at give mindet om en afdød faraos evige liv. Hvis det er sandt, vil de påståede begravelsespladser for konger kun være et bevis på faraonernes egocentriske magt og faraoens ynkelige dyrkelse af sig selv og sin egen faraoniske magt.

Alle de egyptiske pyramider ligger på Nilens vestbred, og de er omgivet af tempelkomplekser af forskellig størrelse med ceremoniveje, templer, sanktuarier og såkaldte satellitpyramider. De omgivende bygninger har man i mange år anset som begravelsestemppler – altså steder hvor begravelsesritualerne blev udført før den endelige begravelse inde i selve pyramiden, men også steder hvor den afdøde konge blev tilbedt af det hengivne folk i tiden derefter.





Unas-pyramiden har pyramidetekster fra loft til gulv i alle rum

Unas-pyramiden var vendepunktet

Indtil åbningen i 1881 af Unas-pyramiden fra 5. dynasti var det den herskende opfattelse, at alle pyramider udelukkende blev benyttet til kongegrave. Men mindre konservative og dogmatiske forskere oversatte de omfattende hieroglyfinskriftioner i Unas' store stenmonument og mange andre, som dukkede frem under udgravninger i den enorme nekropol ved Sakkara (herunder Teti- og Pepi-pyramiderne). Et betydeligt mere kompliceret billede begyndte nu at tegne sig. Ved afkodningen viste pyramideteksterne sig at beskrive en række ritualer, som skulle udføres *inde* i pyramidens sarkofagrum. Pyramiden fungerede derfor enten som et indvielsestempel for en kongelig person eller en løbende skabelse af åndelige transformationer for et hvilket som helst menneske, der befinder sig – bogstaveligt eller symbolsk – i det indre.

"Fremsig disse ord ..."

I de enkelte afsnit i tekstsamlingen stod en "udtalelse", som gik forud for en instruktion:

"Fremsig disse ord ..."

Ord var vigtige i det gamle Egypten! De gamle egyptere betragtede både det skrevne og det talte ord som aktive rituelle kræfter – navnlig når de var mejslet i sten. Ingen ved med sikkerhed, hvorfor de første pyramider var uden inskriptioner. Særligt de store Giza-pyramider, som overgår alle andre i både teknisk udførelse og størrelse, vækker undren. Men måske er skiftet i det egyptiske tempeldesign med tekster et stikord til en ny tidsalder.



Denne tidsalder begynder med samme enkelhed, men ender med labyrintagtige strukturer flot dekoreret med alle tempellivets rituelle detaljer. Og hensigten med dette skift bliver indlysende. Tiden var tydeligvis inde, hvor dele af de hemmelige mysterier, deres ophøjede ritualer og deres oprindelse kunne gøres tilgængelige for de udvalgte. Den guddommelige visdom kunne overføres fra de vise ypperstepræsters høje bevidsthed til synlige tekster og billeder, som dog blev skjult bag symbolikkens slør.

En arv til eftertiden

Frygten for at miste mysteriekultens infrastruktur i en verden, der var truet af fremmede kræfter, kan være et motiv bag inskriptionernes udformning i både pyramider og templer ved slutningen af den store civilisations guldalder. Det usynlige og uskrevne måtte synliggøres og skrives i sten, hvis det skulle bevares for eftertiden.

Hvis disse forandringer betragtes fra en astronomisk og astrologisk synsvinkel, var forandringerne utvivlsomt kendt og accepteret som nødvendige skift i den kulturelle identitet, som altid er resultatet af en ny astrologisk tidsalders opståen.

De guddommelige arvinger til Gamle Rige banede vejen for krigerdynastierne i Ny Rige, som en efter en overgav den fornemme pagt med guderne til en samling kustoder i den hermetiske periode (cirka 300-350 e.Kr.).



Unas-teksterne var gamle allerede 2550 f.Kr.

Så vidt man ved, er Unas-pyramiden den ældste pyramide med hellige inskriptioner i de indre kamre. Mange forskere betragter teksterne som allerede gamle, da de blev mejslet i stenene, og man daterer teksternes oprindelse til 4700 f.Kr., men de er sandsynligvis meget ældre. Og selvom de virker indviklede med deres metafysiske symbolik og i et arkaisk sprog med subtile nuancer, som er typiske i mysterielitteraturen, kaster det egyptiske testamente alligevel lys over et ritual, som giver vigtige forhåndsoplysninger om en stjernetransformation, som er beskrevet i mystiske men overbevisende ord og sætninger.

Døren til himlen åbnes

Pyramideteksterne giver en beskrivelse af, hvordan faraoen rejser sig fra urhavet i et genfødselsritual. Døren til himlen åbnes, og den indviede antager straks samme skikkelse som Horus (den levende Sol eller visdom) og bavianen (en lavere manifestation af Månen eller kundskab), og den indviede "*indtager sin plads i horisonten*" (neofytten begynder sin rejse).

Alle fysiske funktioner er tydeligvis i behold på dette tidspunkt. Det er de som bekendt ikke hos en afdød. Det understreger, at ritualet var et tilbud til et levende og bevidst menneske. Scenen med genfødslen efter tilsynekomsten fra Nun (urhavet) og opstigen til Solens sfære, afslører en imponerende sammenhæng i Egyptens esoteriske ceremonier. I disse processer gennemleves *månetransformationen* i form af en dåb, hvor personen nedsænkes i urhavet, og træder ind *soltransformationens* solbark.

I pyramiden ville denne tilbagevenden til urhavet være forgået ved indgangen, og neofyttens opstigen til livet i Solen ville følge i den opadstigende gang. Den indviede var dermed trådt ind i en højere region i pyramiden for rituelt at antage den guddommelige falks form og forene sig med Sirius i himmelverden.

Foreningen med Sirius



I denne fase erklærer gudinden:

*"Indtag din plads i himlen blandt stjernerne
for du er en enlig stjerne, Hus ledsager.¹
Du skal skue ned til Osiris, mens han leder ånderne
– endnu er du adskilt fra ham og ikke blandt ånderne."*

Udtalelse #245

Kannibalteksten

Indvielser indebærer erhvervelse af kræfter, som man ikke havde før indvielsen. Derfor indtræder der en ophøjet symbiose i transformationens kamre, hvor den indviende "antager gudernes skikkelser" ved at absorbere deres kvaliteter. En serie gådefulde ritualer beskrives med ord og begreber, der overstiger fatteevnen hos mange forskere. Den såkaldte "kannibaltekst" beretter om omfattende processer, hvor den indviende trækker sig tilbage fra Jorden, stiger til Himlen og kommer til syne blandt Himlens guder. Den indviende bliver en visdommens mester og anerkendes af disse Himlens kræfter, fordi han optager dem i sig eller "fortærer" dem:

1 "Hu" er et af Giza-sfinksens navne.

*"Kongen fortærer deres "heka"
og sluger deres ædle kræfter.
De Store bliver hans morgenmåltid,
de mellemstore bliver hans middagsmad
og de små bliver hans aftenmåltid.
Kongen ernæres af de vises lunger,
og han frydes ved at leve af deres hjerter
såvel som deres >heka<."*

Udtalelse #273



"Heka" er betegnelsen for foreningen af ånd og stof. "Heka" er barnet af det forenede par. "Heka" betyder "magi", "det magiske ord" eller "magisk kraft", som repræsenterer princippet for transformation. "Heka" viser sig desuden i lotusblomsten, der løfter sig over vandelementet – det kollektivt ubevidste, som alt levende befinder sig i. "Heka" er desuden hyrdestaven, der symboliserer den tankekontrol, som er en forudsætning for transformationsprocessen.



Fysisk kost og psykisk kost

Under udførelse af magi blev en rituel indtagelse af fødevarer i sig selv betragtet som en form for indvielse. De iboende kræfter i de hellige symboler, tekster såvel

som fysisk materiale kunne bevidstgøres gennem optagelse og integrering i det fysiske legeme – dvs. ved indtagelse gennem munden i form af en "psykisk kost" i stil med kristendommens nadver, hvor de troende ved altergang indtager Kristi legeme. Det er denne handling, hvor den indviede indtager guderne og deres kræfter, der beskrives i pyramideteksterne. Der fortælles reelt om en "altergang", hvor den indviede får skænket gudernes kvaliteter.



Ofringer repræsenterede kritiske stadier i indvielsen

Man ved, at skriftsamlingen i pyramidene er opskriften på et detaljeret rituel drama, der blev udført i pyramidene, og som indebar et antal ofringer. For at kunne erhverve sig noget højere, må man give afkald på noget lavere. Ofringerne repræsenterede kritiske stadier i ceremonierne. Disse kryptiske tekster skulle sandsynligvis akkompagnere offerritualerne for at vække de mystiske processer, hvor indtagelse af et helligt måltid medfører optagelse af guddommelig kraft, som forenes med legemets kræfter. Herefter sker der en mystisk fusion mellem den indviede og Atum – "Verdensaltet" – Universets skaber, hvorefter "Akh" (lyslegemet) skabes. Efter denne sammensmeltning bliver den indviede en permanent skabende enhed i Universet:

*"Rejs dig på dine knogler af jern og led af guld,
for dit legeme er en guds legeme.
Det vil ikke svækkes, det vil ikke blive nedbrudt,
det vil ikke gå i opløsning ...
Må dit kød blive født til live,
må dit liv overgå til stjernerne,
mens de lever."*

Udtalelse #723

I den sidste ophøjelse afklædes den indviede og vurderes af guderne. De tager den indviedes kroner (guddommelige evner) i besiddelse, hvorefter den indviede stiger op til Himlen. Her fødes den indviede som en stjerne, og antager samme skikkelse som Nefertum – "Ras næsebor".



Nefertum



VisionsNettet

www.visionsnettet.dk